

اكتب، فوالذي نفسي بيده، ما يخرج منه إلا حقٌ» يعني: «بنويس؛ قسم به أنكه جانم به دست اوست، جز حق از آن بيرون نمی آید

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که گفت: من هر چه را از رسول الله صلی الله علیه وسلم می شنیدم به قصد حفظ می نوشتم پس قریشیان مرا از این کار باز داشتند و گفتند: آیا هر آنچه را از رسول الله صلی الله علیه وسلم می شنوی می نویسی در حالی که رسول الله صلی الله علیه وسلم بشر است و در خشم و خشنودی سخن می گوید؟ پس دست از نوشتن کشیدم و آن را برای رسول الله صلی الله علیه وسلم بازگو کردم. ایشان با انگشتشان به دهانشان اشاره کردند و فرمودند: «اكتب، فوالذي نفسي بيده، ما يخرج منه إلا حقٌ» یعنی: «بنويس؛ قسم به أنكه جانم به دست اوست، جز حق از آن بیرون نمی آید.

[صحیح] [ابو داود روایت کرده]

عبدالله بن عمرو رضی الله عنه می گوید: من هر چیزی را که از رسول الله صلی الله علیه وسلم می شنیدم می نوشتم تا با نوشتن آن را حفظ کنم، اما مردانی از قریش مرا از این کار منع کردند و گفتند: رسول الله صلی الله علیه وسلم انسان است و در خشنودی و خشم سخن می گوید و چه بسا دچار اشتباه شود، پس دست از نوشتن کشیدم. سپس آنچه گفته بودند را به پیامبر صلی الله علیه وسلم گفتم. ایشان با انگشتشان به دهانشان اشاره کردند و فرمودند: بنويس، قسم به آن ذات که جانم به دست اوست، در هر حال جز حق از آن بیرون نمی آید، چه در حال خشنودی و چه در حال خشم. و الله تعالی درباره پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: {وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ} [النجم: ۳-۴] (و از روی هوای نفس سخن نمی گوید * آنچه می گوید] نیست جز وحی [الهی] (که به [او] وحی می شود).

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/65077>

